

מ"ת 12927/09/14 - מדינת ישראל נגד איליה פטרוקוביץ', מאיר לוי, משה חנוכה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 12927-09-14 מדינת ישראל נ' פטרוקוביץ' (עציר) ואח'

בפני כב' השופט הבכיר אמנון כהן

המבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אורי גולדשטיין

נגד

המשיבים 1. איליה פטרוקוביץ' (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אלכס גפני

2. מאיר לוי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עופר אשכנזי

3. משה חנוכה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ארז בר צבי

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של שלושת המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

נגד המשיבים הוגש כתב אישום בגין עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני וחבלה במזיד ברכב ממניע גזעני.

בכתב האישום נטען, כי ביום 23.8.14, סמוך לשעה 04:00, עצר המשיב מס' 1 מונית, כאשר לפתע נכנסו למונית המשיבים 2 ו-3. עם תחילת הנסיעה החלו המשיבים 2 ו-3 להתווכח באשר ליעד הנסיעה. המשיב מס' 1 רצה לעשן במונית, והמתלונן ביקש שלא יעשה כן. המשיב מס' 1 הגביר את עוצמת הרדיו במונית והמשיבים כולם התחילו לצחוק על המתלונן.

נטען, כי בעת שהמונית הייתה ברח' עזה, החלו המשיבים להשמיע קריאות גזעניות כלפי המתלונן בשל היותו ערבי וכי המשיב מס' 1 הכה את המתלונן והדף את ראשו.

המתלונן חש מאוים והוציא את הטלפון הנייד כדי להרתיע את המשיבים. בשלב זה, המשיכו המשיבים כולם לתקוף פעם נוספת את המתלונן באגרופים ולקלל אותו על רקע היותו ערבי.

בעקבות המכות שספג, נמלט המתלונן מהמונית. בשלב זה יצאו המשיבים מהמונית, המשיב 3 רדף אחרי המתלונן והרחיקו מהמקום. לאחר כן, בעטו המשיבים במונית, המשיב 1 נעמד על מכסה המנוע של המונית, בעט בשמשה הקדמית וגרם לפיצוצה.

עמוד 1

לאחר מכן, ברחו שלושת המשיבים מהמקום.

בסיפא לכתב האישום נטען, כי כתוצאה ממעשיהם של המשיבים, נגרמו למתלונן מכות יבשות בראשו ונפיחות באצבע יד ימין ולמונית נגרם נזק בשווי של 1,300 ₪.

בישיבה ביום 11.9.14, הסכימו הצדדים, כי קיימות ראיות לכאורה וכן קיימת עילת מעצר. כמו כן, הוסכם, כי יוזמן תסקיר שירות מבחן "**מבלי להתחייב להמלצותיו, שיבחן אפשרות שחרור המשיבים לחלופת מעצר**".

אשר למשיב מס' 1 - שירות המבחן התרשם, כי המשיב, כבן 23, חבר לנוער בסיכון ואימץ דפוסי חשיבה והתנהגות של עוברי חוק, מעורבות פלילית ושימוש לרעה בסמים ובאלכוהול. כמו כן, צוין בתסקיר, כי קיימים ביטויים לבעיות שליטה וקווי התנהגות תוקפניים. שירות המבחן התרשם, כי הוריו של המשיב 1 התקשו בהצבת גבולות לבנם. בנוסף ציין שירות המבחן, כי מרישומו הפלילי של המשיב עולה, כי הוא נידון בשנת 2010 בבית המשפט לנוער בגין עבירות אחזקת סמים לצריכה עצמית וכי פתוחים נגדו תיקים נוספים, כאשר באחד מהם הוגש זה לא מכבר כתב אישום בגין התפרצות למקום מגורים וניסיון לגניבה.

בהתייחסו לגורמי הסיכון ציין שירות המבחן, בין היתר, את העובדה, כי המשיב מס' 1 ממשיך בביצוע עבירות פליליות על אף צו פיקוח ותוכנית שיקום.

בסופו של תסקיר, ציין שירות המבחן, כי הוא מתרשם מרמת סיכון גבוהה להישנות עבירות על החוק ומעורבות בהתנהגות פוגענית כלפי אחרים.

שירות המבחן גם קבע, כי קיים קושי בחלופת מעצר בפיקוח האם והסבתא (בת 75).

ב"כ המשיב מס' 1 ציין, כי ההחלטה אם לשחרר לחלופת מעצר אם לאו, נתונה לשיקול דעתו הבלעדי של בית המשפט ולא של שירות המבחן והציג פסיקה לפיה, שוחררו נאשמים בתיקים חמורים יותר.

ב"כ המבקשת חזר וציין, כי גם אם היה מדובר בתסקיר חיובי, לא יהיה זה נכון לשחרר את המשיב והזכיר שאימו של המשיב מס' 1 הינה עדת תביעה בתיק.

נכון הדבר, כי ההחלטה הסופית לגבי הערבים ו/או המפקחים, נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט ואולם, כידוע, שירות המבחן הינו גורם מקצועי האמון על בחינת התאמתה של חלופת מעצר לנאשם ספציפי ונדרשים טעמים משמעותיים וכבדי משקל על מנת לסטות מהמלצות שליליות הקבועות בתסקיר (ראה: בש"פ 352/11 מיום 25.1.11, החלטת כב' השופט ע' פוגלמן, בש"פ 3286/07 מיום 16.4.07, החלטת כב' השופטת א' חיות).

אשר למשיב מס' 2: שירות המבחן ציין, כי הינו כבן 25, וכי לחובתו ארבע הרשעות קודמות, שתיים מהן בגין אלימות, אחת בעבירה על פקודת זכויות יוצרים ואחת במהלך שירותו הצבאי בגין עבירת אלימות.

המשיב מס' 2 נידון לתקופות מאסר שונות, האחרונה שבהן מיום 16.1.12 בו הוטל עליו מאסר למשך שלושה חודשים (אשר בוצע בעבודות שירות) (הורשע בתקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו ובתקיפת סתם).

שירות המבחן ציין, כי למשיב מס' 2 קיימת בעיה של אלימות ושליטה בכעסים והעריץ, כי **"קיימת רמת סיכון בינונית - גבוהה להישנות התנהגות אלימה"**.

כמו כן, התרשם שירות המבחן, כי אימו ואחיו אינם בעלי סמכות מספקת להשגיח על המשיב ובסופו של תסקיר, נמנע שירות המבחן מהמלצה.

ב"כ המשיב מס' 2 הצטרף לטענותיו של ב"כ המשיב מס' 1 וטען, כי מדובר באירוע נקודתי, לא מתוכנן וכי **"היו מספר אנשים ששתו אלכוהול וזה לא בסדר שבוצעו העבירות, אבל צריך לשים את זה בקונטקסט הראוי"**.

גם ב"כ המשיב 2 תקף את תסקיר שירות המבחן בטענה, כי הוא מתקשה להבין את התרשמותו השלילית של שירות המבחן מהמפקחים המוצעים.

אשר למשיב 3 שירות המבחן ציין, כי מדובר ברווק כבן 25, אשר השתחרר לפני כ-7 חודשים ממאסר ממושך לתקופה של 20 חודשים.

שירות המבחן ציין את הרשעותיו הקודמות של המשיב והעריץ, כי **"בנסיבות הקיימות קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פוגענית. הערכתנו זו מבוססת על מאפייני אישיותו, חוסר יציבותו במסגרות השונות במשך השנים, העדר עוגנים משמעותיים בחייו והתרשמותנו כי ההליכים המשטרתיים והמשפטיים אינם מהווים גורם הרתעתי בעבורו"**.

שירות המבחן גם ציין, כי הוריו של המשיב הודיעו, כי אינם פנויים לפקח על בנם וכי הוצעה חלופה לא ברורה בחוה מסוימת.

למשיב 3 הרשעות קודמות בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, אימים, תקיפת שוטר, תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, סחר בסמים ועוד.

ב"כ המשיב 3 ביקש להגיש תסקיר משלים כדי לבחון חלופת מעצר בחוה בבאר שבע, אך לא הציג פרטים עד לרגע זה

אציין, כי לגבי המשיב 3 ספק גדול בעיניי אם הייתי מקבל חלופת מעצר.

לפני ימים אחדים, קיבל כב' השופט י' עמית את ערר המדינה על החלטה לשחרר בערבות נאשם שהואשם בתקיפה אכזרית של שני ערבים במזרח ירושלים.

כב' השופט י' עמית התייחס למעשה שנעשה על רקע גזעני ואת קיומה של עילת מעצר בעבירות אלימות על רקע גזעני, תוך שהוא מצטט מדבריו של כב' השופט נ' הנדל בבש"פ 5959/14 אסרף נ' מדינת ישראל, מיום 21.9.2014:

"בעבירות מעין אלו - שילוב של אלימות ומניע גזעני, קיימת מסוכנות. תגובה גוררת תגובה. אין להשלים עם התופעה לא רק בשל הכיעור שבה; לא יהא זה בבחינת תגלית לומר, כי העניין הוא נפיץ. במובן זה, העבירה דומה לעבירת ההצתה - תחילתה ברורה וסופה סימן שאלה מטריד".

כב' השופט י' עמית קבע, כי בדיקת החלופה נעשית על רקע המעשים המיוחסים לנאשם, המפקחים המוצעים, ומכלול הנסיבות הקשורות בנאשם עצמו תוך מתן משקל, בין היתר, לעברו הפלילי ולתסקיר שירות המבחן.

סוף דבר - בהתחשב במהות העבירות, בעילת המסוכנות הגבוהה, בעבר הפלילי ובתסקירים השליליים, אני נעתר לבקשה ומאריך את מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

העתק ההחלטה ישלח לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ה, 05 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים.